

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720010323
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2720010323.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného K. E., nar. XX.XX.XXXX v F., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č.k. 6T/72/2020-537 zo dňa 20.10.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.04.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

K. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., F. XXXX/XX

u k l a d á :

podľa § 199 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Skalica, č.k. 6T/72/2020-537 zo dňa 20.10.2021 bol obžalovaný K. E. uznaný za vinného v bode I. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v bode II. a III. pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe

že

v bode 1/

v presne nezistenom čase, v presne nezistenom dni na začiatku augusta roka 2017, v byte č. XX na X. poschodí bytového domu č. XX na ulici F. v F. sa stretol s mal. poškodenou M. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. F. č. XX, F., o ktorej vedel, že mala v tom čase 13 rokov, pričom zároveň vedel, že pre jej nedostatok fyzického veku, skúseností, nedostatočnú citovú vyzretosť a veľký vekový rozdiel medzi nimi, je poškodená osobou so zníženou schopnosťou verbálnej a fyzickej sebaobrany, pričom

všetky tieto skutočnosti využil, aby na nej vykonal nedobrovoľnú súlož tým spôsobom, že jej najprv začal vyzliekať spodné časti oblečenia, čomu sa poškodená bránila, na čo reagoval tým, že ak sa neprestane brániť, tak jej oblečenie roztrhne, následne na to jej vyzliekol krátke nohavice a nohavičky, chytil ju rukou v oblasti pohlavného ústrojenstva a následne vložil svoj penis do vagíny poškodenej, pričom táto sa tomuto bránila fyzicky, kopaním nohami a odtláčaním rukami do hrude páchatela, ako aj verbálne, so žiadosťou, aby prestal, a že to nechce, pričom páchatel takto verbálne prejavenu vôľu poškodenej ignoroval a fyzickú obranu poškodenej prekonal svojou váhou tela a znehybnením rúk a nôh poškodenej, pričom od svojho konania upustil po tom, čo z vagíny poškodenej začala tiecť krv,

v bode 2/

v presne nezistenom dni, v období mesiaca august 2017, najneskôr do dňa 28.08.2017, v presne nezistenom čase, v byte č. XX na X. poschodí bytového domu č. XX na ulici F. v F. vykonal súlož s mal. M. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. F. č. XX, F., hoci vedel, že mala v tom čase 13 rokov, a to tým spôsobom, že obvinený po tom, čo si poškodená sadla na posteľ ju začal bozkávať, následne ju na posteľ zvalil, sám si ľahol na posteľ a poškodenú rukami usmernil do polohy nad seba, pričom jednou rukou následne chytil svoj penis a tento nasmeroval a vsunul do vagíny poškodenej, pričom po chvíli sa jej z vagíny spustila menštruačná krv, v dôsledku čoho upustil od ďalšieho pokračovania v súlož,

v bode 3/

dňa 29.08.2017, v presne nezistenom čase, v byte č. XX na X. poschodí bytového domu č. XX na ulici F. v F. vykonal súlož a orálnu sexuálnu praktiku všeobecne známu ako „poloha 69“ s mal. M. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. F. č. XX, F., hoci vedel, že mala v tom čase 13 rokov, a to tým spôsobom, že obvinený v čase, kedy sa nachádzali na posteli, prikázal maloletej poškodenej, aby si dala jeho penis do svojej vagíny, čo ona uposlúchla a následne jej prikázal, aby si na neho ľahla hlavou smerom k jeho penisu a strčila si jeho penis do úst a vykonal na ňom orálny sex, čo mal. poškodená uposlúchla, pričom súčasne obvinený vykonával orálny sex na pohlavnom ústrojenstve poškodenej.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 199 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 5 rokov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 206-207.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal Okresnému súdu Skalica obžalobu na obžalovaného pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa dopustil na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 20.10.2021 po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe. Okresný súd po následnom vyjadrení sa prokurátora a obhajcu prijal toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie o vine obžalovaného zo spáchania skutkov v bodoch 1, 2 a 3 uvedených v obžalobe sa nevykoná a budú vykonané dôkazy len súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie a pohnútku okresný súd vychádzal z okolností spáchania skutkov, ku ktorým sa obžalovaný v celom rozsahu priznal. Obžalovaný v bode 1 vykonal na poškodenej nedobrovoľnú súlož, prekonal vážne mienený odpor maloletej, ktorá v tom čase mala 13 rokov a to spôsobom popísaným v skutkovej vete bodu 1, pričom použité násilie bolo malej intenzity, samozrejme postačujúce k prekonaniu vážne mieneného odporu zo strany poškodenej. V bode 2 a 3 obžalovaný s poškodenou vykonal dobrovoľnú súlož, resp. aj inú sexuálnu praktiku napriek tomu, že vedel že maloletá mala v tom čase 13 rokov a to spôsobom popísaným v skutkovej vete bodu 2 a 3.

Obžalovaný svojím konaním zasiahol ľudskú dôstojnosť, konkrétne právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote, taktiež porušil záujem spoločnosti na ochrane mravného a fyzického vývinu detí mladších ako 15 rokov pred rôznymi útokmi na ich sexuálnu nedotknuteľnosť. Vo vzťahu k zavineniu mal okresný súd preukázaný priamy úmysel. Pokiaľ ide o samotnú pohnútku, resp. motiváciu konania obžalovaného okresný súd poukazuje na zistenia a závery súdneho znalca, ktorý uviedol, že sexuálny motivačný systém nemá obžalovaný ustálený či vyzretý, obžalovaný nedostatočne diferencuje osoby opačného pohlavia podľa veku, súčasne zlyháva možnosť jeho uspokojenia v kontaktoch s vekovo primeranými partnerkami. Prejavy nátlakových, či menej citlivých prvkov v rámci techniky sexuálnej interakcie vyplývajú z psychosexuálnej nezrelosti obžalovaného, v spojení s príslušnou osobnostnou dispozíciou obžalovaného.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatela, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného okresný súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestanou osobou. Nemá záznam v registri trestov. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov je zrejmé, že obžalovaný sa doposiaľ dopustil dvoch priestupkov a to po spáchaní trestného činu, za ktoré mu bola uložená pokuta. Z miesta bydliska obžalovaný nie je bližšie hodnotený.

Zo znaleckého posudku MUDr. Ivana Andrého, PhD. súdneho znalca MS SR z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a Sexuológia (č.l. 82-89) mal okresný súd preukázané, že obžalovaný trpí duševnou poruchou (chorobou) a to organicky podmienenou poruchou osobnosti. V dôsledku tejto poruchy dochádza okrem iného k celkovému zvýšeniu sexuálnej apetencie, pri nedostatočných zábranaách a slabo fungujúcich kontrolných mechanizmoch obžalovaného. Jeho konanie môže mať opakujúci sa charakter. Pretože existuje priamy vzťah medzi trvalou duševnou poruchou a jeho sexuálnym správaním, ako účelné sa ukazuje ochranné psychiatrické liečenie a to ambulantnou formou. Systematická psychiatrická liečba môže sťažiť a dostať pod kontrolu sexuálne správanie a vystupovanie obžalovaného. V čase spáchania trestného činu bol obžalovaný schopný rozpoznáť nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, jeho schopnosť ovládať sa bola znížená a to v podstatnej, resp. forenzne významnej miere (pozn. stav zmenšenej pričetnosti). Duševná porucha (choroba) ktorou obžalovaný trpí mala vplyv na jeho ovládacie schopnosti. Obžalovaný je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania, má dostatočnú mentálnu úroveň. Osobnosť obžalovaného je málo diferencovaná, s trvalými organickými zmenami, emočne nestabilná, nezdržanlivá. Intelektové funkcie má v pásme subnormy na hranici ľahkej retardácie. Pri pravidelnom psychiatrickom sledovaní, ako aj sociálnej podpore nie je prognóza jeho resocializácie nepriaznivá.

So zreteľom na uvedené závery súdneho znalca okresný súd konštatoval, že obžalovaný sa dopustil trestných činov v stave zmenšenej pričetnosti. Stav zmenšenej pričetnosti nie je dôvodom vylúčenia trestnej zodpovednosti, ale odôvodňuje napr. mimoriadne zníženie trestu. Jedná sa o chorobný stav v dôsledku ktorého je výrazne znížená rozpoznávacía alebo ovládacia schopnosť. V prejednávanom prípade bola u obžalovaného výrazne (podstatne) znížená ovládacia schopnosť.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okresný súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, ktorú by mu bolo možné pripočítať na ľarchu. Obžalovaný sa pred súdom priznal k spáchaniu trestného činu, tento úprimne oľutoval, čo mu poľahčilo s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona. Ďalej súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Naproti tomu okresný súd nevzhladol u obžalovaného ani na jednu priťažujúcu okolnosť. Okresný súd nepripočítal obžalovanému ako priťažujúcu okolnosť, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovanému je ukladaný úhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, t.j. za použitia asperačnej (zostrovacej) zásady, kde už je raz zohľadnená na ľarchu obžalovanému okolnosť, že spáchal viac trestných činov a v dôsledku tohto sa mu už zvýšila horná hranica o 1/3. Nie je možné túto istú okolnosť (teda že sa dopustil viac trestných činov) mu pripočítať na ľarchu znovu aj ako priťažujúcu okolnosť, pretože by inak došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti na jeho ľarchu a dokonca i možnému duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby o 1/3 ako hornej tak i dolnej hranici za rovnakú okolnosť. U obžalovaného teda prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností, čím sa znižuje v jeho prípade horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy, z ktorých aspoň jeden je zločinom (v danom prípade obidva), spáchaných dvoma skutkami uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia

slobody za použitia asperačnej (zostrovacej) zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona s tým, že horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (zločin s hornou hranicou 15 rokov) sa zvýšila o 1/3.

Okresný súd má za to, že v danom prípade bolo možné pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu a použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal trestné činy v stave zmenšenej príčetnosti a súd má zato, že vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného je možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom súd zároveň obligatórne uložil obžalovanému ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou, a to s poukazom na závery súdneho znalca MUDr. Ivana Andrého, PhD. súdneho znalca MS SR z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a Sexuológia.

Proti tomuto rozsudku podal zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor, ktoré písomne odôvodnil na č.l. 548.

Prokurátor namieta neprimeranosť uloženého trestu vzhľadom na to, že u obžalovaného nešlo o jednorazový exces, ale obžalovaný sa dopustil troch skutkov. Obžalovaný si starostlivo a premyslene vybral svoj hmotný predmet útoku, kedy si ako sexuálnu „partnerku“ vybral maloletú osobu s nedostatkom životných skúseností, nakoľko má problémy nadviazať známosti s vekovo primeranými partnerkami. V ďalšom namietal, že okresný súd aplikoval mimoriadne zníženie trestu v pomerne značnom rozsahu, keď z výmery 7 rokov „ukrojil“ viac ako polovicu. V danom prípade považuje trest za neprimerane mierny, ktorý nespĺňa funkciu generálnej prevencie a ani sa ním nedosiahne dostatočný prevýchovný účinok vo vzťahu k osobe obžalovaného. Rovnako namietal priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný prejavil ľútosť len strohým konštatovaním. Navrhuje odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a rozhodol vo veci sám tak, že uloží obžalovanému úhrnný trest vo výmere 7 rokov so zaradením obžalovaného do minimálneho stupňa stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny a riadne odôvodnený. Poukázal na to, že v konaní sa priznal a skutky oľutoval. V minulosti nebol súdne trestaný, pred skutkami viedol riadny život. Podrobí sa dobrovoľne psychiatrickému liečeniu. Skutok spáchal v stave zmenšenej príčetnosti. Boli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu a preto výrok o treste považuje za vecne správny a v plnej miere zodpovedá účelu a cieľu trestu sledovaného Trestným zákonom.

Krajský súd v Trnave na dňa 28.04.2022 za účasti obžalovaného, obhajcu a prokurátora v neprítomnosti poškodenej vykonal verejné zasadnutie.

Prokurátor uviedol, že sa pridriava písomne podaného odvolania a navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému primeraný trest.

Obhajca uviedol, že sa pridriava svojho vyjadrenia k odvolaniu prokurátora. Nad rámec vyjadrenia uviedol, že v prípade riadneho vyšetrovania by sa nepreukázalo znásilnenie. Pri trestnom čine znásilnenia sa môže javiť podmienený trest ako neprimerane mierny, ale vzhľadom na uvádzané okolnosti prípadu tomu tak nie je.

Obžalovaný uviedol, že poškodenú neznásilnil, chodila dobrovoľne, všetko ľutuje.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces

upravujú. Pokiaľ však ide o uložený trest, odvolanie prokurátora s poukazom na uplatnené odvolacie námietky o neprimeranosti trestu je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší, ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Primárne je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchanie skutkov vo všetkých bodoch obžaloby priznal, na hlavnom pojednávaní dňa 20.10.2021 urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, okresný súd so súhlasom okresného prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmavanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Odvolacie námietky prokurátora sa sústreďujú na poukaz o neprimeranosti trestu domáhajúc sa uloženie prísnejšieho trestu. Odvolací súd túto námietku vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti považuje za dôvodnú a na správnosť svojich tvrdení uvádza.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin.

Požiadavka primeranosti trestu je naplnená nielen formálnym postupom v zmysle zákonných ustanovení, ale tiež zohľadnením relevantných skutkových okolností. Primeranosť trestu je totižto nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu tzv. sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Práve sudcovskou individualizáciou trestu má byť naplnená požiadavka primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

V danej trestnej veci sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti voči maloletej osobe a takto uložený trest s podmieneným odkladom výkonu trestu okresným súdom považuje za neprimerane mierny. Odvolací súd pri ukladaní nepodmieneného trestu vo výmere 4 roky prihliadal na ochranu spoločnosti a najmä na ochranu maloletých osôb. Zároveň však zohľadnil rovnako ako okresný súd aj skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil skutkov v stave zmenšenej pričetnosti a pristúpil z tohto dôvodu k mimoriadnemu zníženiu trestu. Čo sa týka priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona okresným súdom, odvolací súd uvádza, že ju rovnako priznal vo svojom rozhodnutí, keďže sa obžalovaný priznal a svoje konanie oľutoval. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že aj v prípade ak by túto poľahčujúcu okolnosť nepriznal, ukladal by trest podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a to vzhľadom na ďalšiu priznanú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, preto odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na to, že odvolací súd zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu, výrok o ochrannom psychiatrickom liečení ambulantnou formou, uložený okresným súdom zostal nedotknutý - v platnosti.

Práve zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest a spôsob ich výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku a tiež § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.